

В. В. ЧЕРНУСЬКИЙ

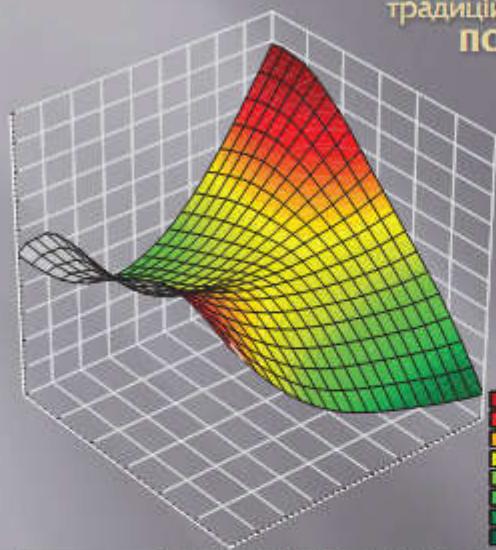
МЕТОДОЛОГІЯ
синергетичних
продуктивно-адаптивних
АЛГОРИТМІВ ДОБОРУ
в системі селекції
традиційних культур
ПОЛІССЯ

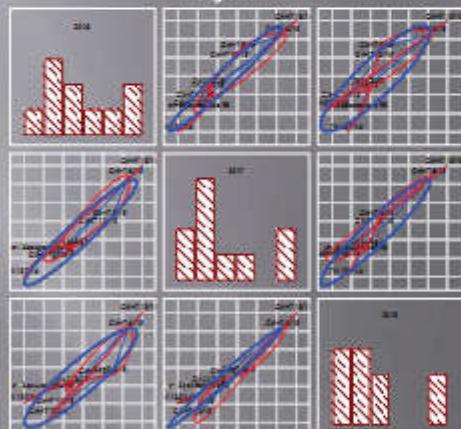
МЕТОДОЛОГІЯ синергетичних продуктивно-адаптивних
АЛГОРИТМІВ ДОБОРУ в системі селекції традиційних культур ПОЛІССЯ

**МЕТОДОЛОГІЯ
синергетичних
продуктивно-адаптивних
АЛГОРИТМІВ ДОБОРУ**
в системі селекції
традиційних культур
ПОЛІССЯ

■ 100
■ 160
■ 140
■ 120
■ 100
■ 80
■ 60
■ 40

Кардинальні зміни клімату планети і перехід економіки України у цифровий формат потребує застосування сучасних технологій у галузі селекції рослин. Для розвитку цих принципових підходів розроблено теоретичну базу і в практичній селекції застосовано сучасну схему

добору як основного кластер-утворювального елемента в комплексі селекції традиційних культур Полісся.

Концептуальною платформою є положення про синергетичні взаємодії у системі онтогенетичного формування фенотипу, які можливі завдяки емерджентній самоорганізації його структур на рівнях генотипу (адитивна, домінантна й епістатична взаємодія генів) та експресивно-епігенетичної регуляції геному в підсистемі взаємодії «генотип-середовище» на рівні протеоміки.

Національна
академія наук України

НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ АГРАРНИХ НАУК УКРАЇНИ

ІНСТИТУТ БІОЕНЕРГЕТИЧНИХ КУЛЬТУР І ЦУКРОВИХ БУРЯКІВ
ІНСТИТУТ СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА ПОЛІССЯ

В. В. ЧЕРНУСЬКИЙ

**МЕТОДОЛОГІЯ
синергетичних
продуктивно-адаптивних
АЛГОРИТМІВ ДОБОРУ**
в системі селекції
традиційних культур
Полісся

Київ
АГРАРНА НАУКА
2020

УДК 633.31/37; 635.65
Ч 45

*Рекомендовано до друку
вченого радиу Інституту біоенергетичних культур
і цукрових буряків НААН
22 серпня 2019 р. (протокол № 8)*

Рецензенти:

- A. A. Бондарчук** – доктор сільськогосподарських наук, професор, директор Інституту картоплярства НААН;
B. В. Ващенко – доктор сільськогосподарських наук, професор, завідувач кафедри селекції і насінництва Дніпропетровського державного аграрно-економічного університету;
D. K. Сгоров – доктор сільськогосподарських наук, старший науковий співробітник, завідувач лабораторії селекції та генетики жита озимого Інституту рослинництва імені В. Я. Юр'єва НААН

В. В. Чернуський

Ч 45 Методологія синергетичних продуктивно-адаптивних алгоритмів добору в системі селекції традиційних культур Полісся: монографія. Київ: Аграрна наука, 2020. 200 с.

ISBN 978-966-540-498-9

Кардинальні зміни клімату планети і перехід економіки України у цифровий формат потребують застосування сучасних технологій у галузі селекції рослин. Для розвитку цих принципових підходів розроблено теоретичну базу, і в практичній селекції застосовано сучасну схему добору як основного кластерутворюального елемента в комплексі селекції традиційних культур Полісся. Концептуальною платформою є положення про синергетичні взаємодії у системі онтогенетичного формування фенотипу, які можливі завдяки емерджентній самоорганізації його структур на рівнях генотипу (аддитивна, домінантна й епістатачна взаємодія генів) та експресивно-спілегенетичної регуляції геному в підсистемі взаємодії «генотип×середовище» на рівні протеоміки. На організмовому рівні конвергенція даних підсистем відображається у балансово-темпоральній взаємодії компонентних ознак при формуванні комплексної сумісної за адаптивністю та продуктивністю. На платформі цих теоретичних положень, базі даних у вигляді (big data), сформованих на платформі статистичного переформатування матриць цифрових фотографій, цифрових віртуальних ідеальних моделей сортів, відображеніх у вигляді багатовимірних багатофакторних топологічних поверхонь, запропоновано теорію системного добору для платформ IT-експрес – процесу селекції рослин на базі цифрових технологій.

Монографію призначено для науковців науково-дослідних установ за напрямом селекція, насінництво, генетика, а також для аспірантів та студентів учбових закладів вищої освіти.

УДК 633.31/37; 635.65

ISBN 978-966-540-498-9

© В. В. Чернуський, 2020
© Державне видавництво
«Аграрна наука» НААН, 2020

ЗМІСТ

ВІД АВТОРА	6
ВСТУП	7
Розділ 1. Генетика, епігенетика, синергетика. Сучасна парадигма нелінійних алгоритмів добору у прикладних селекційних програмах	15
Список використаних джерел	22
Розділ 2. Типи добору відповідно до уявлень класичної генетики та їх практична реалізація на платформі ІТ-технологій	25
Поліпшувальний тип добору як пріоритетний для гетерозиготних популяцій.	
Розривний (дизруптивний) тип добору як оптимальний для популяції самозапильних культур	25
Список використаних джерел	31
Розділ 3. Ідентифікація зразків генофонду колекції пелюшки у селекції сортів різних напрямів господарського використання через застосування елементів ІТ-технологій	32
Список використаних джерел	41
Розділ 4. Використання елементів сучасних уявлень теорії мікроеволюції та епігенетики як аналогово-поліноміальних геометричних форм у моделях селекційного процесу	43
Векторно-градієнтна геометрична модель балансу компонентів при формуванні комплексної ознаки продуктивності на аналітичній поверхні	43
Список використаних джерел	54
Розділ 5. Закономірності синергетичного об'єднання ознак на складних нелінійних поверхнях на противагу лінійним (з можливістю тільки взаємно компенсаторного або адитивного об'єднання). Анізотропний принцип добору	56
Список використаних джерел	68

Розділ 6. Синергетична продуктивно-адаптивна модель добору та практика селекції традиційних культур Полісся на її платформі через оптимізацію алгоритмів селекційних програм при створенні адаптованих до абіотичних факторів середовища сортів сільськогосподарських культур	70
<i>Список використаних джерел</i>	81
Розділ 7. Шляхи і методи прискорення та автоматизації проведення польових і лабораторних аналізів за допомогою матричних масивів цифрових фотографій	82
До питання про можливість уніфікації та автоматизації окомірної оцінки селекційних зразків способом попередньої побудови графічних моделей стеблостю жита озимого і гороху польового	82
<i>Список використаних джерел</i>	90
Розділ 8. Створення великої цифрової моделі селекційного зразка у вигляді доповненої статистично-віртуальної реальності способом афінного відображення матриць цифрової фотографії на аналітичну площину	91
<i>Список використаних джерел</i>	97
Розділ 9. Методика добору цено-онтогенетичних успішних кластерів гіbridних комбінацій способом контролюваного на емерджентно-синергетичних екоградієнтних шкалах об'єднання цінних генотипно-еїгенетичних компонентних ознак продуктивності та адаптивності	99
Встановлення прогностичних трендів добору через використання поліноміального аналізу в системі Excel.	
Метод фрактального аналізу як спосіб ідентифікації селекційних зразків за напрямами господарського використання.	
Принципи і методологія апроксимації експериментальних даних відповідно до концепції комплексної селекції традиційних культур Полісся на продуктивність та адаптивність	99
<i>Список використаних джерел</i>	111
Розділ 10. Приватні моделі добору для традиційних культур Полісся	112
Люпин вузьколистий	112
Картопля	117
<i>Список використаних джерел</i>	125

Розділ 11. Концепція синергетичної продуктивно-адаптивної моделі добору гетерозисних станів синтетичних популяцій жита озимого	127
Практика застосування сучасної концепції гетерозису в селекції жита озимого. Результати конкурсного сортовипробування сортів синтетиків	141
Принципи вивчення урожайних та інших характеристик сорту не як статичної картинки у разі усереднення багаторічних даних, а як динамічної фазово-параметричної системи його конкурсної поведінки з метою виділення динамічних гетерозисно-синергетичних станів у сортів синтетиків	145
Багатоваріантність моделей взаємозв'язків компонентних ознак при формуванні комплексної – один із шляхів адаптації до варіативності векторів параметричних умов зовнішнього середовища при формуванні фенотипу рослини	148
<i>Список використаних джерел</i>	<i>149</i>
Розділ 12. Перспективи подальшого розвитку досліджень з принципів і методології добору в синергетичній системі продуктивної та екологіко-адаптивної селекції традиційних культур Полісся на платформі інноваційних елементів ІТ-технологій	156
Методологія виявлення і використання синергетичних принципів організації взаємодії компонентних ознак фенотипів у системі селекції	160
<i>Список використаних джерел</i>	<i>167</i>
Розділ 13. Перспективи застосування інноваційної системи добору на платформі нелінійного аналізу фазово-параметричних портретів параметричних проявів компонентних ознак селекційних зразків	169
<i>Список використаних джерел</i>	<i>177</i>
ВІСНОВКИ	179
ДОДАТКИ	184

*ГЕНЕТИКА,
ЕПІГЕНЕТИКА, СИНЕРГЕТИКА.
СУЧАСНА ПАРАДИГМА
НЕЛІНІЙНИХ АЛГОРИТМІВ ДОБОРУ
У ПРИКЛАДНИХ СЕЛЕКЦІЙНИХ
ПРОГРАМАХ*

Ідеї синергетики про способи оптимізованої самоорганізації надскладних систем, зокрема біологічних, набувають все більшої актуальності. Систему селекції зі створення сортів також можна розглядати як процес мікроеволюції генотипів розгорнутий у просторі і часі під впливом умов зовнішнього середовища за законами розвитку відкритих дисипативних нелінійних систем. Сучасні ідеї і методологічні підходи до принципів аналізу технологічних процесів селекції як до динамічних стохастичних систем, таких, що розгортаються у фазово-параметричному просторі, вперше у своїх роботах запропонували автори [1–3].

Нами для розвитку цих принципових підходів розроблено і в практичній селекції застосовано сучасну схему добору як основного кластера утворювального елемента в комплексі селекції.

Синергетичні взаємодії в системі онтогенетичного формування фенотипу можливі завдяки самоорганізації його структур на рівнях генотипу (адитивна, домінантна й епістатична взаємодія генів) та експресивно-епігенетичної регуляції геному в підсистемі взаємодії «генотип × середовище» на рівні протеоміки. На організмовому рівні взаємодія таких підсистем відображається у балансово-темпоральній взаємодії компонентних ознак при формуванні комплексної. Зокрема, розгортання цих взаємодій можливе в системі марківських процесів на безперервних або дискретних часових рядах, а синергетичні взаємоподії можливі завдяки оптимізованим переколяційним випадковим зустрічам максимальних параметрів компонентних ознак на векторно-градієнтному підложжі умов зовнішнього середовища. Істотним недоліком таких систем є пам'ять лише безпосередньо попередніх параметричних станів.